

Backtracking, unifikace, aritmetika

Anatomie a sémantika logického programu

- **Program:** množina predikátů (v jednom nebo více souborech).
- **Predikát** (procedura) je seznam klauzulí s hlavou stejného jména a arity
- **Klauzule:** věty ukončené tečkou, se skládají z hlavy a těla.
Prázdné tělo mají **fakta**, neprázdné pak **pravidla**, existují také klauzule bez hlavy – direktivy.
Hlavu tvoří **literál (složený term)**, tělo seznam literálů.
Literálům v těle nebo v dotazu říkáme **cíle**.
Dotazem v prostředí interpretu se spouští programy či procedury.

Sémantika logického programu:

procedury \equiv databáze faktů a pravidel \equiv logické formule

Syntaxe logického programu

Term:

- univerzální datová struktura (slouží také pro příkazy jazyka)
- definovaný rekurzivně
- **konstanty:** číselné, alfanumerické (začínají malým písmenem), ze speciálních znaků (operátory)
- **proměnné:** pojmenované (alfanumerické řetězce začínající velkým písmenem), anonymní (začínají podtržítkem)
- **složený term:** funktor, arita, argumenty struktury jsou opět termy

Sicstus Prolog minimum I

- **Spuštění interpretu:** V unixu přidáme modul

```
module add sicstus
```

a spustíme příkazem

```
sicstus
```

Pracovním adresářem je aktuální (tam kde byl spuštěn).

V MS Windows standardně z nabídky Start/Programs nebo pomocí ikony, nastavíme pracovní adresář pomocí File/Working directory, v případě potřeby nastavíme font Settings/Font a uložíme nastavení Settings/Save settings.

Sicstus Prolog minimum II

- **Načtení programu:** tzv. konzultace

Editor není integrován, takže program editujeme externě ve svém oblíbeném editoru. Pak ho načteme z příkazové řádky v interpretu příkazem

```
?- consult(jmeno).
```

nebo pomocí zkrácené syntaxe

```
?- [jmeno]. % (předpokládá se přípona .pl)
```

pokud uvádíme celé jméno případně cestu, dáváme jej do apostrofů

```
?- ['D:\prolog\moje\programy\jmeno.pl'].
```

V MS Windows lze také pomocí nabídky File/Consult

Sicstus Prolog minimum III

- **Spouštění programů/procedur/predikátů** je zápis dotazů, př.

```
?- muj_predikat(X,Y).
```

```
?- suma(1,2,Y), vypis('Vysledek je ',Y).
```

Každý příkaz ukončujeme tečkou.

- **Přerušení a zastavení cyklícího programu:** Ctrl-C

- **Ukončení interpretu příkazem**

```
?- halt.
```

Příklad rodokmen

```
rodic(petr, filip).
```

```
rodic(petr, lenka).
```

```
rodic(pavel, jan).
```

```
rodic(adam, petr).
```

```
rodic(tomas, michal).
```

```
rodic(michal, radek).
```

```
rodic(eva, filip).
```

```
rodic(jana, lenka).
```

```
rodic(pavla, petr).
```

```
rodic(pavla, tomas).
```

```
rodic(lenka, vera).
```

```
muz(petr).
```

```
muz(filip).
```

```
muz(pavel).
```

```
muz(jan).
```

```
muz(adam).
```

```
muz(tomas).
```

```
muz(michal).
```

```
muz(radek).
```

```
zena(eva).
```

```
zena(lenka).
```

```
zena(pavla).
```

```
zena(jana).
```

```
zena(vera).
```

```
otec(Otec,Dite) :- rodic(Otec,Dite), muz(Otec).
```

Backtracking: příklady

V pracovním adresáři vytvořte program rodokmen.pl.

Načtete program v interpretu (konzultujte).

V interpretu Sicstus Prologu pokládejte dotazy:

- Je Petr otcem Lenky?
- Je Petr otcem Jana?
- Kdo je otcem Petra?
- Jaké děti má Pavla?
- Ma Petr dceru?
- Které dvojice otec-syn známe?

Backtracking: řešení příkladů

Středníkem si vyžádáme další řešení

```
| ?- otec(petr, lenka).
yes
| ?- otec(petr, jan).
no
| ?- otec(Kdo, petr).
Kdo = adam ? ;
no
| ?- rodic(pavla, Dite).
Dite = petr ? ;
Dite = tomas ? ;
no
| ?- otec(petr, Dcera), zena(Dcera).
Dcera = lenka ? ;
no
```

```
| ?- otec(Otec, Syn), muz(Syn).
Syn = filip,
Otec = petr ? ;
Syn = jan,
Otec = pavel ? ;
Syn = petr,
Otec = adam ? ;
Syn = michal,
Otec = tomas ? ;
Syn = radek,
Otec = michal ? ;
no
| ?-
```

Backtracking: příklady II

Predikát potomek/2:

```
potomek(Potomek, Predek) :- rodic(Predek, Potomek).
potomek(Potomek, Predek) :- rodic(Predek, X), potomek(Potomek, X).
```

Naprogramujte predikáty

- prababicka(Prababicka, Pravnouce)
- nevlastni_bratr(Nevlastni_bratr, Nevlastni_sourozenec)

Řešení:

```
prababicka(Prababicka, Pravnouce) :-
    rodic(Prababicka, Prarodic),
    zena(Prababicka),
    rodic(Prarodic, Rodic),
    rodic(Rodic, Pravnouce).
```

Backtracking: řešení příkladů II

```
nevlastni_bratr(Bratr, Sourozenec) :-
    rodic_v(X, Bratr),
    muz(Bratr),
    rodic_v(X, Sourozenec),
    /* tento test není nutný,
       ale zvyšuje efektivitu */
    Bratr \== Sourozenec,
    rodic_v(Y, Bratr),
    Y \== X,
    rodic_v(Z, Sourozenec),
    Z \== X,
    Z \== Y.
```

```
/* nevhodné umístění testu -
   vypočet "bloudi" v neúspěšných větvích */
nevlastni_bratr2(Bratr, Sourozenec) :-
    rodic_v(X, Bratr),
    rodic_v(X, Sourozenec),
    rodic_v(Y, Bratr),
    rodic_v(Z, Sourozenec),
    Y \== X,
    Z \== X,
    Z \== Y,
    muz(Bratr).
```

Backtracking: prohledávání stavového prostoru

- Zkuste předem odhadnout (odvodit) pořadí, v jakém budou nalezeni potomci Pavly?
- Jaký vliv má pořadí klauzulí a cílu v predikátu potomek/2 na jeho funkci?
- Nahrad'te ve svých programech volání predikátu rodic/2 následujícím predikátem rodic_v/2

```
rodic_v(X, Y) :- rodic(X, Y), print(X), print(' ? ').
```

Pozorujte rozdíly v délce výpočtu dotazu nevlastni_bratr(filip, X) při změně pořadí testů v definici predikátu nevlastni_bratr/2

Backtracking: řešení III

```
/* varianta 1a */
potomek(Potomek,Predek):-rodic(Predek,Potomek).
potomek(Potomek,Predek):-rodic(Predek,X),potomek(Potomek,X).

/* varianta 1b - jiné poradi odpovedi, neprimi potomci maji prednost */
potomek(Potomek,Predek):-rodic(Predek,X),potomek(Potomek,X).
potomek(Potomek,Predek):-rodic(Predek,Potomek).

/* varianta 2a - leva rekurze ve druhe klauzuli,
na dotaz potomek(X,pavla) vypise odpovedi, pak cykli */
potomek(Potomek,Predek):-rodic(Predek,Potomek).
potomek(Potomek,Predek):-potomek(Potomek,X),rodic(Predek,X).

/* varianta 2b - leva rekurze v prvni klauzuli,
na dotaz potomek(X,pavla) hned cykli */
potomek(Potomek,Predek):-potomek(Potomek,X),rodic(Predek,X).
potomek(Potomek,Predek):-rodic(Predek,Potomek).
```

Unifikace:příklady

Které unifikace jsou korektní, které ne a proč?

Co je výsledkem provedených unifikací?

1. $a(X)=b(X)$
2. $X=a(Y)$
3. $a(X)=a(X,X)$
4. $X=a(X)$
5. $jmeno(X,X)=jmeno(Petr,plus)$
6. $s(1,a(X,q(w)))=s(Y,a(2,Z))$
7. $s(1,a(X,q(X)))=s(W,a(Z,Z))$
8. $X=Y,P=R,s(1,a(P,q(R)))=s(Z,a(X,Y))$

Neuspěje volání 1) a 3), ostatní ano, cyklické struktury vzniknou v případech 4),7) a 8) přestože u posledních dvou mají levá a pravá strana unifikace disjunktí množiny jmen proměnných.

```
| ?- nevlastni_bratr(X,Y).
petr? petr? petr? petr? eva? petr? jana?
X = filip,
Y = lenka ? ;
petr? pavel? pavel? adam? adam? tomas? tomas? michal? michal? eva? eva? jana?
pavla? pavla? pavla? adam? pavla? pavla? pavla? pavla? pavla? pavla? lenka?
no
| ?- nevlastni_bratr2(X,Y).
petr? petr? petr? petr? eva? eva? petr? eva? petr? petr? petr? jana? eva? petr?
X = filip,
Y = lenka ? ;
petr? petr? petr? petr? eva? jana? petr? eva? petr? petr? petr? jana? jana? pet
jana? pavel? pavel? pavel? pavel? adam? adam? adam? adam? pavla? pavla? adam?
pavla? tomas? tomas? tomas? tomas? michal? michal? michal? michal? eva? eva? pe
petr? eva? eva? petr? eva? jana? jana? petr? petr? jana? jana? petr? jana? pavl
pavla? adam? adam? pavla? pavla? adam? pavla? pavla? adam? pavla? pavla? pavla?
pavla? pavla? pavla? adam? pavla? pavla? pavla? pavla? pavla? lenka? lenka? ler
no
```

Mechanismus unifikace I

Unifikace v průběhu dokazování predikátu odpovídá předávání parametrů při provádění procedury, ale je důležité uvědomit si rozdíly. Celý proces si ukážeme na příkladu predikátu suma/3.

```
suma(0,X,X). /*klauzule A*/
suma(s(X),Y,s(Z)):-suma(X,Y,Z). /*klauzule B*/
```

pomocí substitučních rovnic při odvozování odpovědi na dotaz

```
?- suma(s(0),s(0),X0).
```


Aritmetika: příklady II

Jak se liší predikáty $s1/3$ a $s2/3$? Co umí $s1/3$ navíc oproti $s2/3$ a naopak?

$s1(0, X, X)$.

$s1(s(X), Y, s(Z)) :- s1(X, Y, Z)$.

$s2(X, Y, Z) :- Z \text{ is } X + Y$.

$s1/3$ je vícesměrný - umí sčítat, odečítat, generovat součty, ale pracuje jen s nezápornými celými čísly

$s2/3$ umí pouze sčítat, ale také záporná a reálná čísla

Operátory

Definice operátorů umožňuje přehlednější infixový zápis binárních a unárních predikátů, příklad: definice $op(1200, Y, ':-')$ umožňuje zápis

$a :- \text{print}(s(s(0))), b, c$.

pro výraz

$:- (a, , (\text{print}(s(s(0))), , (b, c)))$.

Prefixovou notaci lze získat predikátem `display/1`. Vyzkoušejte

`display((a:-print(s(s(0))),b,c))`.

`display(a+b+c-d-e*f*g-h+i)`.

`display([1,2,3,4,5])`.

Definice standardních operátorů najdete na konci manuálu.

Závěr

Dnešní látku jste pochopili dobře, pokud víte

- jaký vliv má pořadí klauzulí a cílů v predikátu `potomek/2` na jeho funkci,
- jak umístit testy, aby byl prohledávaný prostor co nejmenší (příklad `nevlastni_bratr/2`),
- k čemu dojde po unifikaci $X=a(X)$,
- proč neuspěje dotaz $?- X=2, \sin(X) \text{ is } \sin(2)$.
- za jakých předpokladů uspějí tyto cíle $X=Y$, $X==Y$, $X:=Y$,
- a umíte odvodit pomocí substitučních rovnic odpovědi na dotazy `suma(X,s(0),Z)` a `suma(s(0),X,Z)`.